Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

SÎNT GATA ÎNTOTDEAUNA

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XI nr. 36 (718) * joi 3 septembrie 1959 * 8 pagini 30 bani

LA REVEDERE VACANȚĂ

ULTIMUL FOC DE TABARA

Au fost minunate zilele petrecute în tabăra de la Valea Mare, din regiunea Pitești. Și locurile de plimbări și excursiile în păduri și șezătorile și întrecerile sportive, toate au fost de neuitat.

Cornelia, care îndrăgește mult sportul, a fost nelipsită de la întrecerile sportive și jocurile de orientare. La tenis a ieșit campioană.

Și Mihai Iordan, răsfățat și nervos la început, își face acum singur patul, își curăță pantofii, își calcă cravata.

Leț Gheorghe, din clasa a V-a nu se mai ceartă cu fetele ca la început. Cu Anișoara Schneider este chiar prieten, iar pe Anca a învățat-o să joace volei. Ion Marin din clasa a VI-a și Gică dintr-a IV-a, au devenit buni prieteni, au alcătuit împreună un ierbar.

Sînt prietenii care s-au legat fie în excursii, fie la scăldat, fie pe cîmp, la culesul spicelor.

*

Și astăzi este ultimul foc de tabără!

Micuța Lena Loghin, care în primele zile cerea să se întoarcă acasă, acum este tristă că... pleacă. Iancu scrie în jurnalul detașamentului II: „Ultima zi de tabără! Parcă ieri am sosit, plini de voioșie! Acum, după zilele frumoase petrecute în tabără, sîntem cuprinși de regret. O să ne fie dor de prieteni, de locurile acestea încîntătoare".

O parte dintre pionieri au plecat în pădure, să aducă lemne pentru foc. Alții, în poieniță, repetă cîntecul „La revedere, tabără dragă". Parte din fete sînt la dormitoare, vor să facă curat .

Și așa, ziua trece pe nesimțite. Se lasă seara, și în poieniță, unde pionierii s-au strîns cu toții, Sandu, cu torța în mînă, vine în fugă și aprinde focul. Flăcările se înalță, și chipurile copiilor se luminează. Poienița este inundată de lumină, cîntece și voioșie. Pionierele din clasele a II-a și a III-a cîntă „În poiana cu alune". Apoi, Ianaridu Iulia, dintr-a III-a cîntă „Ialo-ialo", cîntec albanez. Lucia execută un număr de gimnastică pe care nu-l arătase încă celorlalți. Glumele și ghicitorile îi antrenează pe toți.

Pe neobservate, flăcările focului încep să se ascundă. Întunericul pune iarăși stăpînire pe poieniță. Copiii se duc la culcare. Discuțiile continuă încă mult, pe șoptite, apoi, încet, încet, se face liniște deplină.

Liniștea pune stăpînire pe camerele copiilor, pe poieniță, pe pădure...

E. CÎRMACIU

Cea mai frumoasă zi din vacanță

„Care a fost cea mai frumoasă zi din vacanță ?"

La această întrebare, pionierii Dofinescu Florin, Zec Iolanda, Boișteanu Silvia și încă vreo cîțiva, de-o seamă cu ei, de la Școala de 7 ani nr. 3 din București, ar putea răspunde în cor:

— Pentru noi cea mai frumoasă zi din vacanță a fost și cea mai frumoasă din viață !...

...Dimineață de august. La monumentul ostașilor sovietici din Piața Victoriei erau adunați pionieri din raionul Stalin.

Ascultau cu luare aminte. Tovarășul general Dumitru Constantinescu povestea episoade din zilele glorioase de luptă pentru eliberarea patriei noastre de sub jugul cotropitorilor fasciști. Apoi, în mijlocul careului, în fața drapelului roșu al unității, s-au aliniat băieți și fete. Aveau fețele îmbujorate de emoție. Printre ei se aflau Florin, Iolanda și Silvia. Sosise clipa cea mare, mult așteptată, cînd aveau să intre în rîndurile destoinicilor purtători ai cravatei roșii.

„Eu, tînăr pionier al Republicii Populare Romîne, mă angajez în fața tuturor tovarășilor mei..." — răsunară glasurile lor.

Cînd generalul, cu pieptul plin de decorații, i-a legat la gît cravata roșie, Florin Dofinescu a simțit că, începînd din clipa aceea, nimic pe lume n-avea să-i mai fie greu.

— Să-ți păstrezi cu cinste cravata, i-a spus tovarășul general. Ea e o părticică din steagul roșu de luptă al clasei muncitoare sub care muncitorii, conduși de partid, au luptat eroic pentru viața voastră fericită de azi.

Școlii – strai de sărbătoare!

In curtea școlii e mare zarvă. Aproape toți pionierii Școlii de 7 ani „Dr. Petru Groza" din comuna Băcia, raionul Hunedoara, s-au adunat aici. Pionierele din clasa a V-a, șterg ferestrele și aranjează ghivecele cu flori pe care le vor pune la geam. In curte băieții mătură, lucrează la rondurile din curtea școlii. Iată-l pe Georgescu Adrian, din clasa a III-a. Cu toate că e printre cei mai mici pionieri, ajută cu multă tragere de inimă. Acum sapă rondul din mijloc. Mai are puțin și termină. La aranjarea aleii școlii, ajută și pioniera Toma Olivia din clasa a V-a. Ea duce răsadurile, cară buruienile și iarba de prisos pe care au plivit-o cei dintr-a VI-a.

Uneori, copiii se opresc din lucru, se sfătuiesc: „Ce flori să punem aici, în mijlocul rondului? Dar aici, la poartă?" Știți pentru ce se pregătesc copiii din Băcia? Se apropie deschiderea noului an școlar. In cinstea acestui eveniment pionierii își înfrumusețează de pe acum școala și grădina!

Prima adunare din noul an școlar a colectivului de conducere al unității

Prima adunare din noul an școlar a colectivului de conducere al unității e întotdeauna un eveniment foarte însemnat. De hotărîrile pe care le ia această adunare depinde în bună măsură activitatea unității chiar și după alegerile noului activ pionieresc!

Ce se va discuta și cum se va discuta în această adunare? In primul rînd se va trece în revistă activitatea unității din timpul vacanței. Aici, se vor avea în vedere activitățile desfășurate de pionieri în cinstea lui 23 August, felul în care s-au distrat și au lucrat în vacanță. Analiza va porni, desigur, de la programul de activități al unității de pionieri din tabăra locală. In urma acestei discuții, în unitate va putea apărea un panou sau un număr special al gazetei de perete, care să înfățișeze realizările din vacanță ale pionierilor unității respective. De asemenea, se vor putea organiza adunări pionierești pe această temă.

O a doua problemă pe care o va discuta colectivul de conducere al unității în prima sa adunare va fi aceea a alcătuirii programelor de activități ale detașamentelor pe prima lună de școală.

Colectivul de conducere va da sarcină președinților de detașament să se ocupe serios de aceasta. Obiectivele principale ale acestor programe vor fi *învățătura, acțiunile de muncă patriotică și alegerile noului activ pionieresc.* Tot așa nu va fi scăpată din vedere nici punerea la punct a jurnalelor de zi precum și a caietelor de sarcini de la grupe.

In al treilea rînd, colectivul de conducere al unității va discuta și va lua măsuri pentru ca munca de învățătură să se desfășoare bine încă din prima zi de școală. „Prima notă, o notă bună!", aceasta va fi lozinca tuturor. Colectivul de conducere al unității va trebui, de asemenea, să aibă în vedere grija pionierilor față de copiii care vin în clasa întîia.

In sfîrșit, cu multă atenție și seriozitate, colectivul de conducere al unității va discuta despre pregătirea și desfășurarea alegerilor noului activ pionieresc.

Fără îndoială, colectivele de conducere ale unităților vor discuta și despre alte probleme în primele lor adunări, acest lucru depinzînd de specificul fiecărei unități în parte. Cu siguranță însă că, pentru buna lor rezolvare, aceste probleme trebuie discutate tocmai în lumina celor de mai sus.

In încheiere, încă un lucru important: discuțiile acestei adunări a colectivului de conducere al unității trebuie să se desfășoare *cît mai concret, într-un cuvînt, în chip operativ.* Numai în felul acesta se vor putea lua pe baza lor, hotărîri.

Urăm colectivelor de conducere ale unităților mult succes!

Atențiune! A apărut primul număr al gazetei de perete

Vestea au adus-o în toate detașamentele, chiar membrii colectivului de redacție al gazetei de perete a unității.

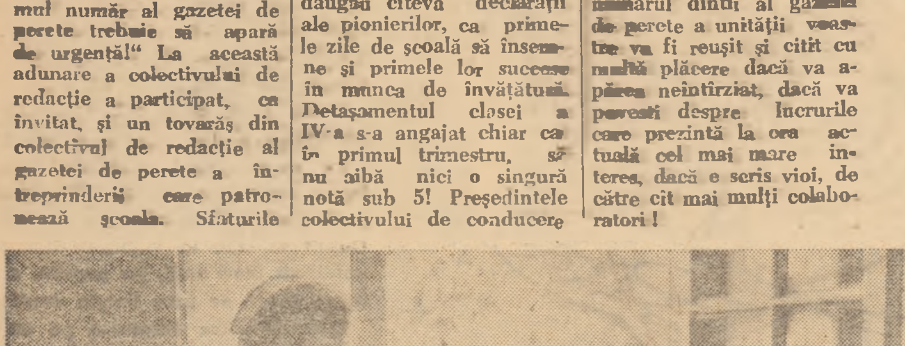
— A apărut primul număr... Veniți și voi să-l vedeți!

In recreații, cu greu mai puteai ajunge la gazeta de perete, de mulțimea... cititorilor ei. Și, evident, toate articolele se citeau cu deosebit interes! Veți fi vrînd, poate, să aflați acum și secretul reușitei acestui număr al gazetei de perete? Iată, vi-l destăinuim.

Mai întîi, trebuie să știți, colectivul de redacție s-a întrunit chiar în prima zi de școală. Hotărîrea sa a fost: „Primul număr al gazetei de perete trebuie să apară de urgență!" La această adunare a colectivului de redacție a participat, ca invitat, și un tovarăș din colectivul de redacție al gazetei de perete a întreprinderii care patronează școala. Sfaturile tovarășului au fost de preț. Printre altele, dînsul spunea că marele merit al unei gazete de perete este să fie actuală, adică să trateze tocmai acele probleme care-i interesează cel mai mult pe pionierii din unitate. Tot dînsul a arătat și ce important e ca la alcătuirea fiecărui număr al gazetei de perete să fie atrași cît mai mulți pionieri colaboratori, din toate clasele.

La acest prim număr al gazetei de perete se putea citi, la loc de frunte, un articol al tovarășului director al școlii, un îndemn înflăcărat la muncă spornică de învățătură, încă din primele zile de școală. La acesta, se adăugau cîteva declarații ale pionierilor, ca primele zile de școală să însemne și primele lor succese în munca de învățătură. Detașamentul clasei a IV-a s-a angajat chiar ca în primul trimestru, să nu aibă nici o singură notă sub 5! Președintele colectivului de conducere al unității semna un articol despre darurile aduse școlii de către pionieri, din vacanță: ierbare, insectare, colecții de pietre, etc. Mai era apoi un grupaj de scrisori ale pionierilor puse sub titlul comun: „Cele mai dragi amintiri din vacanță". La rubrica sportivă se puteau citi vești despre rezultatele sportive obținute de reprezentanții unității la Spartachiada pionierilor și școlarilor. In sfîrșit, mai erau la gazetă o poezie originală și două din lucrările realizate în vacanță, de unul din „pictorii" unității de pionieri.

Secretul, după cîte se pare... nu e un secret! Și numărul dintîi al gazetei de perete a unității voastre va fi reușit și citit cu multă plăcere dacă va apărea neîntîrziat, dacă va povesti despre lucrurile care prezintă la ora actuală cel mai mare interes, dacă e scris vioi, de către cît mai mulți colaboratori!

Redacția gazetei de perete în plină activitate!

din viața pionierească

ACTIVUL PIONIERESC LA ÎNCEPUT DE AN ȘCOLAR

În atenția tuturor grupelor, detașamentelor și unităților de pionieri din țară!

Începeți încă din prima zi de școală pregătirile pentru alegerile noilor active pionierești!

Faceți din aceste alegeri o adevărată trecere în revistă a realizărilor voastre în munca obștească și de învățătură!

Scrieți redacției despre toate acestea!

Cîte ceva despre programul de activități

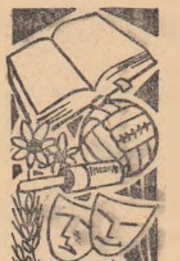
— Facem sau nu facem program de activități?

Problema s-a ivit, pe neașteptate, la adunarea colectivului de conducere al detașamentului din clasa a V-a. Unii erau de părere că, dat fiind că tot se va alege un nou colectiv de conducere, să se lase în grija lui alcătuirea programului de activități. Mircea, însă, președintele colectivului de conducere, spuse:

— Putem oare lăsa detașamentul să aștepte noile alegeri pentru a-și începe activitatea? Eu cred că nu!

— Mircea are dreptate — interveni și tovarășul Matei, instructorul de detașament. Detașamentul trebuie să-și înceapă de îndată activitatea. In ce va consta activitatea lui în această lună? Asta trebuie să se vadă în programul de activități...

Problema se limpezi așadar. Se stabili de aceea, pe loc, ca fiecare președinte de grupă să stea de vorbă cu pionierii săi, să vadă cam ce acțiuni ar dori ei să se pornească în detașament. Cînd peste cîteva zile, membrii colectivului de conducere se adunară din nou, fiecare dintre ei era în măsură să facă o mulțime de propuneri — izvorîte din dorințele pionierilor din grupe — pentru programul de activități. Toate propunerile însă, nu puteau fi trecute în programul de activități. Erau prea multe pentru o singură lună... Dintre ele trebuiau alese cele mai bune. Din nou, tovarășul Matei le veni în ajutor:

— In programul de activități se cuvine să trecem numai acele activități care sînt mai necesare în această lună și care au o strînsă legătură cu sarcinile mari ale unității și ale detașamentului nostru de pionieri. Și iată care sînt aceste sarcini:

1. „Bătălia" învățăturii trebuie pornită din primele zile de școală. Pentru aceasta, în detașament se vor porni cîteva acțiuni menite să-i ajute pe pionieri să-și drămuiască bine timpul, să învețe bine la toate materiile.

2. Trebuie de asemenea continuate acțiunile de folos patriotic ale detașamentului. El va participa alături de celelalte detașamente la înfrumusețarea străzii pe care se află școala.

3. Cît timp pionierii au fost în vacanță, în orașul natal s-au schimbat multe lucruri — s-au terminat o seamă de construcții, altele abia au început. Detașamentul trebuie să se pună la curent cu aceste noutăți.

4. Zilele frumoase ale acestu început de toamnă trebuie de asemenea folosite din plin, pentru activitatea sportivă în aer liber și pentru *activitatea artistică*.

5. Micii naturaliști au o problem specială de rezo vat: recoltatul.

6. In sfîrșit, detașamentul v trebui să se preg tească pentru al gerile noului acti pionieresc. Despr acestea se va di cuta pe larg în dunările grupelo la gazeta de per te etc.

Cu un asemen ghid în față, col tivului de condu re al detașament lui nu i-a fost gr să aleagă pent programul de ac vități cele mai p trivite din propu rile copiilor.

In sprijinul alegerilor activului pionieresc

Pregătirile trebuie să înceapă de pe acum!

O dată cu începerea noului an școlar, trebuie să înceapă și pregătirile pentru desfășurarea alegerilor noului activ pionieresc. In legătură cu aceasta, inaugurăm rubrica „In sprijinul alegerilor activului pionieresc", prin discutarea a trei probleme însemnate. In primul rînd...

Popularizarea. Incă din primele zile de școală, la gazetele de perete ale detașamentelor și la gazeta de perete a unității, vor apărea articole și îndrumări în legătură cu aceste alegeri. Stabilite cu grijă, vor apărea acolo din vreme datele de ținere a alegerilor la grupe, de detașamente, unitate. Cu ajutorul unor panouri, fotomontaje, spectacole ale brigăzii artistice de agitație etc, vor fi înfățișate succesele obținute de pionierii unității în timpul anului școlar trecut și al vacanței de vară, neuitîndu-se nici lipsurile.

Modul de desfășurare a alegerilor activului pionieresc. Reamintim că, pentru a prezenta în adunarea de alegeri activitatea detașamentului, vechiul președinte **va citi în adunare cele mai semnificative însemnări din jurnalul de zi al detașamentului.** La fel se va întîmpla și la alegerea președintelui de unitate, unde vechiul președinte va citi din jurnalul de zi al unității. Cît despre aalegerea de grupă, **aici se va citi din caietul de sarcini.**

Este limpede deci că atît jurnalele de zi cît și caietele de sarcini trebuiesc bine puse la punct.

O altă chestiune de mare însemnătate este aceea că pionierii trebuie să se pregătească din vreme pentru a lua cuvîntul adunările de alegeri, discutî și făcînd propuneri conc pentru programul de activi

In încheiere trebuie să mintim și despre...

Răspunderea pionierilor în dunările de alegeri. Aici e vorba de faptul că, așa cum desfășoară adunarea de aleg așa se va desfășura în tim anului, activitatea grupei, de șamentului, unității respecti Vor lua pionierii cuvîntul seriozitate, se vor gîndi b înainte de a-l propune, de vota pe cutare pionier ca ı ședinte? Atunci, activitatea va fi bine condusă, organiz Va fi cumva adunarea de geri gălăgioasă, pionierii vor propune la întîmplare președinte? In acest caz, a vitatea lor va fi slabă, se desfășura la întîmplare.

Foarte bine trebuie să se gătească pionierii și pentr face, în adunările de ale propuneri în vederea unor țiuni pionierești interesa De aceste propuneri va dep în mare măsură activitatea mai tîrziu a grupei, detașar tului, a unității lor. Ce a bun și ce n-a mers bine trecut? Ce acțiuni de m patriotică, ce forme noi muncă în sprijinul învățat ce adunări instructive e nec să se organizeze? — iată le din întrebările care tre să-i preocupe din prima z școală pe toți pionierii.

Să ne gîndim deci de p cum, cu simț de răspunder cei pe care îi vom propun președinți de grupă, de ment, unitate. Să ne gî încă de pe acum, cu grijă propunerile pe care le vom în adunările de alegeri.

PASTRAȚI ACEASTA PAGINA LA CAMERA PIONIERILO

Harnici și pe mai departe!

Pionierii se străduiau care mai de care să lucreze mai bine. Erau în grădina de zarzavat a gospodăriei agricole colective „1 Mai" din comuna lor — Gilău, regiunea Cluj. Voiau ca și de astădată colectiviștii să fie mulțumiți de ei. Cei din grupul lui Maier Eugen din clasa a V-a pliveau pe parcela cu ardei...

— Mai avem puțin și terminăm! îi anunță Eugen pe ceilalți.

— Vă lăudați? îi răspunse Radu Doina, dintr-a IV-a. Aflați atunci că noi am umplut patru coșuri cu roșii!

— Noi, cinci coșuri cu vinete! adăugă Velea Anica, din clasa a VI-a. Numai să vină mașinile, să le încărcăm...

După ce mașinile au fost încărcate și au pornit spre oraș, copiii s-au dus la sediul gospodăriei. Erau curioși să afle în ce loc vor lucra a doua zi.

Pentru copiii din comuna Gilău, munca în gospodăria colectivă este un lucru obișnuit. Ei i-au mai ajutat pe colectiviști la plivitul grădinii, la strînsul spicelor de pe miriștile colectivei.

Pionierii își iubesc mult colectiva. Ei văd cum o dată cu ea crește și comuna lor.

— De cînd s-a îmbogățit gospodăria noastră, povestește Horvath Clari, din clasa a V-a, ne-am îmbogățit și noi! Mulți colectiviști, părinți de-ai noștri, și-au ridicat case noi, frumoase, și-au cumpărat mobilă și aparate de radio...

Cînd utemiștii gospodăriei au pornit acțiunea de înfrumusețare a comunei, pionierii au venit și ei. Zile de-a rîndul i-au ajutat pe frații lor mai mari la curățitul șanțurilor și al izlazului. Pionierii au luat în grija lor parcul din comună. L-au curățit, au semănat flori și cu vopsit băncile. Acum „Parcul pionierilor" este cel mai plăcut loc de odihnă, atît pentru săteni cît și pentru copii.

În zilele secerișului, cînd aproape toți colectiviștii erau pe cîmp, nici copiii n-au rămas acasă. O dată s-au dus și le-au ajutat, altădată au mers și-au dat un spectacol la arie, unde au cîntat și au jucat cum s-au priceput ei mai bine. Ce mult le-a plăcut colectiviștilor programul prezentat de pionieri!

Acum, vacanța e pe sfîrșite. Însă pionierii vor să-și ajute colectiva dragă și de acum înainte!

LIDIA VIȘAN

Sfîrșit de vacanță

Pe drum de munte,
Pe drum de șes,
Cu august și iulie
Noi am purces.

Azi, iată, tabăra
O părăsim
Și cu septembrie
La școală sosim.

Vești bune de-acasă și din tabără...

Mihuț Mircea și Danciu Ionică sînt prieteni buni. Amîndoi sînt de pe Valea Jiului, amîndoi feciori de mineri. Pînă a fi venit, însă, în tabără, la Năvodari, nu s-au cunoscut de fapt pentru că primul e de la Petrila și celălalt de la Lupeni.

Odată, Mircea veni într-un suflet la Ionică, fluturînd în mînă o carte poștală.

— E de-acasă, zise. Imi scrie tata... Scrie c-a fost strașnic pe-acolo, de Ziua Minerului!...

Se așezară pe bordura aleii să citească scrisoarea. Ochii le străluceau citind acolo despre marea sărbătoare a minerilor.

Plănuiră acolo, pe loc, cam ce să răspundă la scrisoare. Că-i tare bine în „orașul copiilor" de la Năvodari... Că marea-i neasemuit de frumoasă și că s-au bronzat amîndoi, încît sînt de nerecunoscut... Că, de Ziua Minerului și în tabără a fost o mică serbare la care el, Mircea, a făcut să răsune mai tare ca de-obicei acordeonul — ca la Petrila! — iar el, Ionică, a cîntat cu mai mult foc în corul taberei...

...Vești bune de-acasă... Minerii și-au sărbătorit ziua, semn al prețuirii pe care întregul popor o dă muncii lor.

...Vești bune din tabără. Copii ai minerilor și-au petrecut zilele vesele ale vacanței pe litoralul însorit...

Spicuiri

Fluturînd batiste și făcînd semne de rămas bun, copiii pășesc din vacanță în noul an școlar... Dar taberele nu rămîn cu totul părăsite. Se mai află acolo cineva cu care poți sta la sfat nenumărate ceasuri. E vorba despre jurnalele de zi ale detașamentelor și unităților care vorbesc despre pionieri, despre activitatea lor din tabără.

„Și astăzi a fost o zi de neuitat! spune un jurnal din tabăra pionierilor și școlarilor de la Olănești-Băi. Am avut întreceri sportive. Cine credea că la înălțime o să iasă campion Mihai, dintr-a IV-a? Și la volei, parcă am bănuit noi că vor cîștiga fetele?..."

„La început, Veronica zicea că nu știe să cînte, spune alt jurnal din tabăra de la Bucium, din regiunea Iași, și, acum, în seara aceasta, la focul de tabără, ne-a făcut să cîntăm toți cu ea..."

„Ne pregătim să primim oaspeți. Mîine ne vine în vizită un tovarăș muncitor care a luptat în ilegalitate. Sîntem nerăbdători. O să aflăm, desigur, multe lucruri interesante. Am pregătit și un program artistic..." au scris pionierii în jurnalul detașamentului trei din tabăra de la Golești.

„Ce minunată este țara noastră! Oltul, care trece pe la poalele munților, florile sălbatice și veverițele, poienițele însorite și izvoarele reci! Despre excursia făcută de noi astăzi, pionierii au vorbit mult. Seara, chiar și Florin a adormit repede. A alergat mult prin pădure, credea că poate să prindă iepurele pe care-l zărise..."

★

Dar cîte nu povestesc jurnalele din tabără... Și despre zilele petrecute de pionieri la plajă, și despre vizitele în uzine, și despre întrecerile de pe miriște, și despre programele artistice date la arie...

Sînt pagini care vorbesc despre tinerețe, voioșie, cîntece, păduri, munți, flori. Sînt paginile copilăriei fericite.

E. TOFAN

Cînd te scoli devreme...

Vacanța nu sosise încă. Cu toate acestea, la Școala de 7 ani nr. 10 din Buzău, membrii activului pionieresc, ajutați de tovarăși profesori și instructori, puseseră încă de mult la punct chipul de desfășurare a vacanței. Pentru aceasta, membrii activului au făcut, pe baza dorințelor pionierilor din întreaga unitate, propuneri care de care mai interesante, hotărînd să dedice cele mai multe activități măreței zile de 23 August.

— Să vizităm stațiunea experimentală legumicolă!

— Să pregătim un program artistic!

— Să ajutăm la ridicarea gardului din jurul școlii!

Pe rînd, au venit cu idei noi și Georgescu Mihai din detașamentul III, și Popa Marcel, din detașamentul II, și alții. Astfel s-a alcătuit din vreme un program de activități bogat și frumos pe care erau nerăbdători să-l realizeze.

Vacanța mult așteptată a sosit. Pionierii au venit la tabăra locală. Intr-o zi au pornit în excursie pe Valea Buzăului. In altă zi, i-au ajutat pe meșterii care ridicau gardul școlii. Au săpat aproape douăzeci de gropi pentru stîlpii gardului. Și vizita la stațiunea experimentală legumicolă a fost interesantă! Și ziua întrecerilor sportive a fost frumoasă! Iar programul artistic prezentat în cinstea zilei de 23 August a fost de neuitat. Cîte cîntece, poezii, dansuri. Dar concursul de jocuri!... In sfîrșit, toate acțiunile lor din timpul vacanței au fost frumoase. Și aceasta, pentru că activul pionieresc și pionierii de la Școala nr. 10 și-au respectat întocmai programul de activități pe care și l-au făcut din vreme. S-au jucat, au muncit, au învățat lucruri noi... Iată de ce vacanța de anul acesta a fost cea mai frumoasă pentru ei.

AL. MIHU

Micii tractoriști

Pionierii cercului micilor tractoriști, de la Școala de 7 ani din comuna Bărcănești, regiunea Ploești, sînt prieteni cu muncitorii de la S.M.T. încă de cînd Stelian și Grigore erau doar în clasa a treia, iar Dorin într-a IV-a. Atunci se duceau pe furiș să se uite la tractoare. De multe ori, văzîndu-i mereu pe acolo, muncitorii le mai explicau cîte ceva. Apoi, cînd s-a alcătuit cercul micilor tractoriști, ei au fost primii care s-au înscris. Ba le-au convins și pe Steliana și Veronica să vină la cerc.

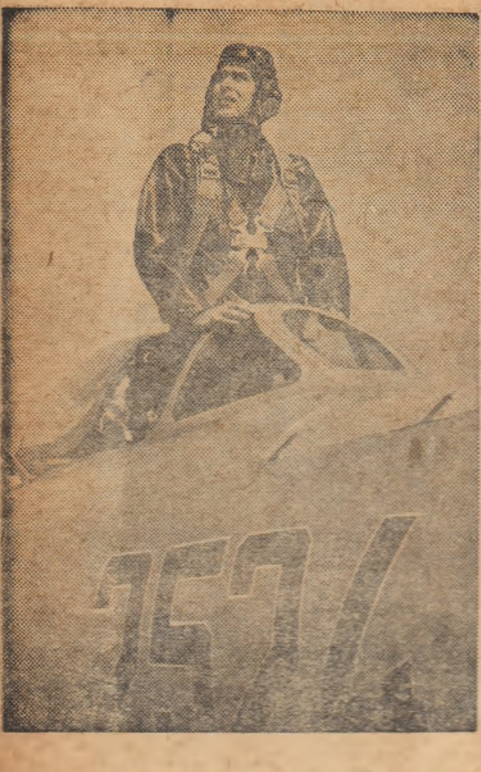
In timpul vacanței, micii tractoriști au hotărît să meargă la S.M.T., să dea muncitorilor o mînă de ajutor.

Adesea, pionierii au stat de vorbă cu muncitorii fruntași. Au fost invitați de ei și la emisiunile de televiziune, la spectacolele din parcul S.M.T.. La rîndul lor pionierii s-au gîndit să pregătească, în taină, un program artistic, pe care să-l dea duminică, la S.M.T.

— Bravo, băieți, vă mulțumim, le-au spus muncitorii după spectacol.

Iar cînd au aflat că vor să facă o excursie în pădure, și ei le-au pregătit copiilor o surpriză: mașini care i-au dus chiar pînă în pădure.

M. IONESCU

Ziua aviației R.P.R.

Oamenii muncii din patria noastră, și alături de ei militarii forțelor noastre armate, sărbătoresc, la 7 septembrie, cu îndreptățită mindrie, Ziua Aviației R.P.R.

Sărbătoarea Zilei aviației R.P.R. constituie un prilej de cinstire a muncii zburătorilor noștri de astăzi, și, totodată, o cinstire pe care poporul nostru o aduce vajnicilor pionieri ai aviației romînești, acelora care, infruntind lipsuri și greutăți de neinchipuit, au ridicat faima aripilor noastre la nivel mondial. Nume ca Traian Vuia și Aurel Vlaicu rămin neșterse in inimile noastre.

Aviatorii noștri, continuind tradițiile moștenite de la marii inaintași, au obținut succese deosebite in activitatea lor. Alături de bravii aviatori sovietici, aviatorii romini au adus o contribuție importantă in lupta pentru zdrobirea fascismului, acoperindu-se de glorie

O dezvoltare deosebită au cunoscut in anii regimului democrat popular aviația de transporturi și cea utilitară, care deservește agricultura și silvicultura. De asemenea, prin munca desfășurată de A.V.S.A.P., mii și mii de tineri practică aeromodelismul, planorismul, parașutismul sau zborul cu motor.

Cu prilejul Zilei Aviației R.P.R., personalul aviatic, alături de oamenii muncii, iși manifestă cu și mai multă hotărire dorința fierbinte de a obține noi și importante succese in pregătirea aviatică, pentru apărarea patriei și a cauzei construirii socialismului în țara noastră.

ȘCOALA CEA NOUĂ

Intrase în scoală cu gîndul de a-și înscrie băiatul în clasa I-a.

— Cum se numeste copilul? — a fost întrebată.

— Popescu Adrian Valentin. Și... dacă nu vă supărați, v-aș mai ruga ceva: să-mi permiteți să vizitez si eu școala aceasta nouă, să știu si eu unde va învăța Valentin!

Inginerul Traian Ispas, care lucrase la noul local al Școlii de 7 ani din cartierul Floreasca, și se afla întîmplător de față, s-a oferit s-o conducă. Asa că...

Parter, etajul I, etajul II... în total 18 săli de clasă. Luminoase, spațioase, cu parchet pe jos, strălucitoare.

— Ce frumoase sînt! Eu n-am mai văzut niciodată asa bănci. Din ce sînt construite? Ce culoare frumoasă au, cum lucesc... Si se pot ridica după dorință...

— Da, într-adevăr, băncile acestea sînt un produs modern. Fețele sînt din plăci aglomerate de lemn, scheletul este metalic, iar picioarele sînt „telescopice" — adică se pot mări si micșora după plac. Dar n-ați văzut altceva în clasă: lămpile cu arc (sau armonică) de la tablă, pe care le poți trage cît dorești pentru a-ți fixa lumina de care ai nevoie. Si tot v-a mai scăpat ceva: băncile din față sînt mai joase, cele dinspre fundul clasei, mai înalte. In felul acesta, toți copiii pot vedea la tablă.

Aici sînt laboratoarele: unul de fizică, altul de chimie cu camerele respective de păstrare a materialelor pentru experiențe... Miroase încă a zugrăveală proaspătă. Si-i atîta lumină în scoală... Biblioteca... punctul medical... camera pionierilor...

— Dar aici, jos, ce este?

— Sala de gimnastică, cu vestiarele pentru fete si băieți. Iar în camerele de alături — intrați si aici — sînt dușuri, chiuvete, spălătoare cu apă caldă și rece, astfel ca după ora de gimnastică copiii să nu meargă sus la clase transpirați...

Din fiecare obiect, din fiecare clasă, din fiecare balustradă frumos șlefuită, din fiecare lampă prinsă deasupra tablei, simți căldura, dragostea cu care brigăzile tovarășilor Demeș Pangratz, Nicolae Marin, Gheorghe Petre, au căutat să înfrumusețeze acest lăcaș de cultură.

Mama lui Valentin priveste cu admirație la tot ce o înconjoară. Locurile din clasă, acum goale, se populează în mintea ei cu cei mai mici elevi. Culoarele nu mai sînt singuratice și liniștite, ci pline de rîsul zglobiu, vesel, fericit al elevilor.

— La ce vă gîndiți? — o întreabă inginerul Ispas.

— Știu eu... la tot... la aceste minunate condiții pe care partidul le-a creat azi copiilor noștri, la căldura pe care am simțit-o vizitînd școala...

E. SCHIBINSCHI

In afară de Școala de 7 ani, în cartierul Floreasca s-a mai ridicat și o școală medie, pe care o vedeți în fotografie.

Pentru înfăptuirea miliardului

Oamenii muncii de pe întreg cuprinsul patriei, antrenați în avîntate întreceri socialiste, se străduiesc să dobîndească mereu noi succese în producție, contribuind astfel la realizarea sarcinii date de Plenara C.C. al P.M.R. din 13—14 iulie a.c. de a face economii peste plan în valoare de un miliard lei.

● Numai economiile realizate de petroliștii de la Tru[illegible] de extracție Tg. Jiu, de m[illegible]torii de la Uzinele „Electroputere" din Craiova, de constructorii de nave de la Turnu Severin și de colectivele celorlalte unități din regiunea Craiova, se ridică la peste 90.000.000 lei!

● Succese remarcabile au obținut și oamenii muncii [illegible] regiunea Cluj, care, urmînd exemplul harnicilor muncitori de la Uzinele „Ianoș Herbak", au realizat economii în valoare de aproape 62.000.000 lei.

● Și oțelarii de la Hunedoara se află în primele rînduri. Punînd în valoare rezerve nefolosite încă, muncitorii din cetatea oțelului au înscris pînă acum pe steagul victoriilor lor economii de 23.548.000 lei!

● O luptă susținută pentru realizarea de economii importante duc și harnicii muncitori de la uzinele de autocamioane „Steagul Roșu" din Orașul Stalin. Astfel, ei au reușit să economisească pînă acum 328 tone metal la piesele turnate din fontă și oțel și 613 tone fontă în valoare de 600.000 lei. De la începutul anului și pînă acum ei au realizat în total economii în valoare de peste 13.000.000 lei.

Mică cronică dobrogeană

Locuiește pe str. Tineretului la nr. 4, Palazul Mare, regiunea Constanța.

Este țăran. Țăran colectivist. În trecut a dus-o la fel de greu ca toți ceilalți țărani. Șapte copii locuind într-o casă de chirpici, acoperită cu stuf. Azi e bucuros că au dispărut casele cu stuf, că au apărut case noi, bune.

— Regret că nu sînt acum copil ca Stelian al meu — mi-a spus.

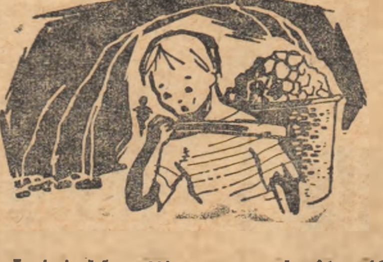
Apoi am discutat despre gospodăria colectivă. Mi-a spus că a fost la o consfătuire cu colectiviștii în regiunea Stalin. Că au vizitat gospodăriile din Hălchiu, din Hărman, unde fără îndoială sînt lucruri interesante, dar că tot la „Olga Bancic" din Palazul Mare îi place mai mult. Apoi mi-a vorbit de ferma zootehnică a gospodăriei, pe care o conduce. Am vizitat împreună grajdurile, mi-a vorbit despre irigarea a 400 ha de teren arabil, prin care se va putea extinde cultura de cartofi, sfeclă de zahăr, porumb și a grădinilor de zarzavat. Că prin acest sistem, producția se va dubla sau chiar tripla. Și apoi mi-a povestit despre casa lui, explicîndu-mi istoria fiecărui lucru din fiecare cameră. Casa a terminat-o anul acesta. Are cinci camere, o terasă, grădină și apă în curte. Deși cumpărase mobilă cu trei ani în urmă, fiindcă Vica — soția sa — brigadieră în echipa a doua de cîmp — a vrut studio, și-au cumpărat și un studio. Și-au mai cumpărat aragaz, fier de călcat electric, mașină de cusut pentru Aurica, fiica sa care a împlinit 13 ani, și un aparat de radio. Și pentru că nu vedeam pe nicăieri aparatul de radio, l-am întrebat unde-l ține. M-a dus în camera copiilor, mi l-a arătat și mi-a explicat zîmbind:

— L-am pus la ei în cameră pentru că și lui Stelian și Auricăi le place foarte mult. Și pentru că putem să le facem cîte o bucurie, nu ne dăm la o parte. Știți — și acum scăzu vocea de parcă mi-ar fi spus o taină — ei nu trebuie să ducă lipsă de niciunele. Noi am răbdat și pentru ei.

Îl priveam pe Nicola Petre și încercam să înțeleg mai mult decît cuvintele ce le auzeam; să pătrund sensul emoției cu care-mi vorbea despre cei 95 la sută din totalul colectiviștilor care și-au făcut case noi (printre care și cei trei frați ai săi); despre cele două sute de aparate de radio și difuzoare existente acum în casele colectiviștilor; despre terminarea de curînd a căminului cultural; despre gropile betonate pentru însilozare. Dar despre cîte nu mi-a vorbit. Despre Palazul Mare complet colectivizat, putea să-mi vorbească ore în șir.

Din toate acestea, se vede cît de puternic legat de gospodărie este colectivistul Nicola Petre.

S. ELENA

Luigi Maratti n-are decît 12 ani, dar e un muncitor „vechi și cu experiență". Lucrul acesta îl spune prietenilor cu un fel de mîndrie amară întipărită pe chipul supt, cu pielea străvezie și uscată ca pergamentul. Și, ca mulți muncitori italieni, Luigi nu înțelege prin „experiență" deprinderea temeinică a vreunui meșteșug. Nici pomeneală. „Experiență" înseamnă pentru el să știi cum se strînge cureaua peste burta goală de săptămîni întregi, să știi ce e șomajul, ce e goana desperată de la o întreprindere la alta, în căutarea bucății zilnice de pîine. În toate acestea Luigi e un fel de mic veteran. Dovadă sînt cicatricele prelungi, înnegrite, care-i brăzdează palmele și brațele.

legîn[...]
împle[...]
și tă[...]
nemil[...]
zeala [...]
pitoar[...]
fost [...]
„laud[...]
de lu[...]
de su[...]
putur[...]
mină, [...]
că ai[...]
mai m[...]
seamn[...]

A 15-a aniversare a eliberării Bulgariei de sub jugul fascist

Bătrîna Dunăre unește țara noastră, la sud, cu țara ve-cină și prietenă R. P. Bulgaria. Iar la Giurgiu, de cîțiva ani, se arcuește „Podul Prieteniei", măreață construcție de fier și beton care unește plaiurile celor două țări, ale căror popoare frățești construiesc socialismul.

La 9 septembrie, poporul bulgar sărbătorește cea de-a 15-a aniversare a eliberării sale de sub jugul fascist. In cei 15 ani de muncă avîntată, poporul bulgar, stăpîn pe soarta sa, a făcut progrese uriașe în domeniul industrializării socialiste a țării, în creșterea producției agricole, în dezvoltarea științei și culturii, progrese ce nu ar fi fost posibile sub vechile orînduiri.

Sărbătoarea poporului frate bulgar este un prilej de bucurie și pentru noi, pentru că de veacuri popoarele noastre sînt legate de o prietenie trainică.

Sub razele calde ale noii orînduiri cresc astăzi septembriștii, pionierii prieteni bulgari, care se bucură din plin de grija părintească a Partidului Comunist Bulgar.

Nespus de fericită e viața copiilor din Bulgaria populară

Jivko a primit insigna de brigadier

Cînd brigadierii, îmbrăcați în uniforme albastre și cu tîrnăcoapele pe umeri, s-au apropiat de movilele arse de soare, comandantul brigăzii observă un copil mic de statură. Acesta înaintă spre un băiat mai înalt și fețele celor doi se înseninară.

— De la ce școală ești ? — îl întrebă comandantul brigăzii.

— Eu... începu copilul, sînt pionier. Mă numesc Jivko.

— Cum de-ai ajuns la brigada Școlii medii? îl întrebă sever comandantul.

— Sînt cu fratele meu — Jivko îl privi cu îndrăzneală, dar vocea îi tremura: Vă rog să nu mă trimiteți acasă...

In timpul zilei, pionierul nu se despărți de echipa fratelui său. I se trasase sarcina să aducă apă de băut. Dar Jivko se posomorî. El voia să lucreze alături de cei mari. Își alese un tîrnăcop și începu să sape fără să ridice capul.

După cîteva zile, Veseliov, fratele lui Jivko, se îmbolnăvi și rămase în tabără. Pionierul făcu și norma fratelui său. Seara, la apel, alături de numele fruntașilor fu pomenit și numele lui Jivko.

Primul schimb al brigăzii regionale din satul Banea, regiunea Plovdiv, predă colectivei terenul lucrat — o sută decari de terasă săpată, pe care va crește vie cu struguri dulci.

Pe pieptul pionierului fruntaș Jivka Iordanov, de la Școala elementară „Liuben Karavelov" din Dimitrovgrad, strălucește insigna de brigadier.

L. ANDREEVA

Ajutoarele mele

Atît iarna cît și vara pionierii de la Școala „Kiril și Metodiu" din Velingrad sînt prietenii mei cei buni. Umblă din casă în casă, repartizează cărțile, adună pe cele citite.

In cursul acestei veri, în cartierul nostru s-a înființat o casă de citit. In fiecare zi pionierii fac de serviciu aici. Cînd se prezintă cîte un cetățean, îl întreabă respectos ce carte dorește să citească, îi arată noile reviste. Cei mai buni bibliotecari sînt: Slavka Fedorova, Ivanka Lazarova, Atanas Sabanov și Radka Zlateva.

ST. GRADINOROVA
bibliotecară la Casa de citit „Oteț Paise"
Din „Septembrice"
gazeta pionierilor din R.P. Bulgaria

ARTA ROMÎNEASCĂ PESTE HOTARE

După succesele obținute la Expoziția de Artă Plastică din 1957 de la Moscova și Leningrad, arta noastră plastică a obținut noi și importante succese la Expoziția de artă plastică a țărilor socialiste de la Moscova, din acest an. De o apreciere unanimă s-a bucurat tabloul pictorului Corneliu Baba „Odihnă pe [illegible]".

In lunile de vară ale acestui an, s-a deschis la Budapesta o expoziție de desen și grafică a Floricăi Cordescu. Presa de specialitate a remarcat în special cele aproape o sută de desene în tuș, ilustrații la romanul lui Zaharia Stancu „Rădăcinile sînt amare".

La Festivalul Mondial al Tineretului și Studenților de la Viena, printre pictorii premiați a fost și Constantin Blendea (R.P.R.) care pentru tabloul „Natură" a primit premiul II și o mențiune pentru tabloul „Studenta".

Orchestra de muzică ușoară „Electrecord" care se află în prezent în turneu în Uniunea Sovietică se bucură de un mare succes.

Revista franceză „Europe" — la care a colaborat Romain Rolland — și-a consacrat numărul din iulie din acest an literaturii romîne contemporane. Dintre scriitorii ale căror lucrări au apărut în paginile revistei amintim pe Tudor Arghezi, George Bacovia, Mihai Beniuc, Demostene Botez, Eugen Jebeleanu, Cicerone Teodorescu, Marcel Breslașu, Maria Banuș, Victor Tulbure, Dan Deșliu, Cezar Petrescu, V. Em. Galan, Marin Preda, Petru Dumitriu, Titus Popovici.

După succesele repurtate la Festivalul de la Viena — unde a obținut premiul I — Ansamblul artistic al U.T.M. se află într-un lung turneu prin Uniunea Sovietică. Spectacolele prezentate pînă acum au fost primite cu foarte multă simpatie și entuziasm de oamenii sovietici.

Aspect de la expoziția „Romînia pe drumul socialismului", deschisă recent într-unul din pavilioanele Parcului central de Cultură și Odihnă din Moscova.

De la o săptămînă la alta

La 28 august a.c., guvernul sovietic a dat publicității o declarație în legătură cu prelungirea duratei încetării experiențelor nucleare. In declarație se reamintesc eforturile făcute de Uniunea Sovietică pentru încetarea totală a experiențelor cu orice tipuri de arme nucleare. In încheierea declarației, se spune: „Uniunea Sovietică va continua și de aici înainte lupta pentru încetarea totală a experiențelor cu arme nucleare, considerînd aceasta ca un pas important spre încetarea înarmărilor nucleare și înlăturarea primejdiei care amenință viața și sănătatea a milioane de oameni".

Cehoslovacia frățească a aniversat la 29 august un eveniment glorios: răscoala națională din Slovacia, de la care se împlinesc 15 ani. Răscoala națională din Slovacia a fost răspunsul hotărît al poporului împotriva ocupanților hitleriști. Aniversînd acest eveniment glorios, poporul cehoslovac pășește astăzi ferm, plin de avînt, pe drumul luminos al socialismului.

La 1 septembrie, s-au împlinit 20 de ani de la invadarea Poloniei de către hitleriști și izbucnirea celui de-al doilea război mondial. Această zi a fost declarată „Ziua internațională de luptă împotriva primejdiei unui nou război". Cu acest prilej, la Varșovia s-a deschis al II-lea Congres național al delegaților Uniunii luptătorilor pentru libertate și democrație.

La 29 august a apărut cel de-al 15.000-lea număr al ziarului „Pravda".

Intre R. P. Romînă și R.P.D. Coreeană s-a semnat de curînd un protocol prin care se prevede ca R. P. Romînă să livreze R.P.D. Coreene utilaj pentru un laminor de țevi și ajutor tehnic în vederea construirii unei fabrici de țevi. R.P.D. Coreeană va livra diferite mărfuri necesare economiei noastre naționale.

... din Favara

... mlaștină, cu- ... negustorii de ... îndărătnice ... îi brăzdau ... timp ce ume- ... ase, ca o li- ... Dar asta a ... Luigi se ... miner. A găsit ... vara, în mina ... groapa asta ... seamănă cu o ... Principalul e ... 200 de lire ... înă. Asta în- ... în plus. Și de pîine e nevoie, nu glumă. Carla, sora lui Luigi n-are decît șase ani și e toată ziua flămîndă. Cît despre maică-sa, spălătoreasa, cu brațele ei umflate și strîmbate de reumatism, demult nu mai poate cîștiga nimic. Și timp de 12 ceasuri, neîncetat, Luigi aleargă prin jgheabul galeriilor, încovoindu-se sub greutatea coșului. Genunchii îi tremură de oboseală, umerii îl dor ca niște răni. Și încă asta n-ar fi nimic. Mai greu e cu aerul otrăvit din galerii, care-l înăbușe și-i dă amețeli cumplite. Seara, de abia se poate tîrî pînă la baracă, unde adoarme un somn greu, agitat. În zori, o ia din nou de la capăt. Își petrece după gît hamurile coșului, începînd acel ucigător du-te vino, pe panta abruptă a galeriei. Matteo, supraveghetorul, îi spusese odată domnului Lissi, administratorul:

— Treaba asta s-ar putea face cu caii...

— Sigur. Dar caii nu rezistă. Îi ucide repede sulful. Și apoi nutrețul ar costa mai mult decît leafa ăstora, a răspuns domnul Lissi, arătînd spre copiii care furnicau în galerie.

Viața copiilor nu prețuiește doi bani în ochii patronilor. Copii sărmani sînt cu miile în Italia. Și nu costă nimic. Cu caii e altceva. Caii înseamnă „capital". Și dacă mor, capitalul se pierde. De aceea, administrația minei preferă să lucreze cu copii. Munca aceasta e foarte ieftină. Iar viața lor, și mai ieftină...

Într-o zi, Luigi nu se va mai scula din culcușul lui de zdrențe. Apoi va cădea Gianni, Renato, Pietro... Apoi alții și alții. Dar lanțul acestor fărădelegi se va rupe într-o zi. Îl vor frînge oamenii muncii din Italia, a căror luptă curajoasă împotriva asupririi și exploatării sporește din zi în zi.

VASILE MANUCEANU

Știința

Pregătiri pentru cucerirea cosmosului

Nici un om nu a reușit deocamdată să părăsească bătrîna noastră planetă. Cu toate acestea, se poate afirma cu certitudine că ne apropiem cu pași gigantici de realizarea unui vis străvechi: zborul în spațiul nesfîrșit al cosmosului și „aterizarea" pe Lună sau pe alte corpuri cerești.

In ce stadiu se află pregătirile în vederea călătoriei primilor „Columbi" ai cosmosului?

Pentru a răspunde la această întrebare, ar fi deosebit de interesant să trecem în revistă unele rezultate obținute pînă acum de numeroși astronomi, fizicieni, biologi, astronauți, electroniști și ingineri care depun o activitate intensă în institute și laboratoare, pregătind cu minuțiozitate acest eveniment unic în istoria omenirii.

Vreți să cîntăriți... 2.000 kg?

Pentru a învinge forța de atracție a Pămîntului, nava cosmică trebuie să se miște cu o viteză din ce în ce mai mare. Această variație a vitezei, adică accelerația, a constituit multă vreme un adevărat coșmar pentru specialiștii în astronautică. Intr-adevăr, se știe că accelerația are același efect asupra organismului ca și o bruscă mărire a greutății acestuia. Este destul să amintim că dacă o rachetă ar părăsi Pămîntul în 44 secunde, persoanele de pe bordul ei ar fi supuse la forțe uriașe egale cu de 30 de ori propria lor greutate. Cu alte cuvinte totul s-ar petrece ca și cînd un om de 70 kg ar cîntări deodată... două tone! Urmarea: grave tulburări nervoase, circulatorii, de respirație și vedere.

Din fericire însă, savanții au ajuns în ultimul timp la concluzia că omul poate suporta accelerațiile necesare zborului cosmic cu singura condiție ca ele să acționeze în sensul spinare-piept (la decolare) sau piept-spinare (la aterizare). Mai mult: omul poate suporta o accelerație de două ori mai mare dacă ar fi așezat în... apă. Savanții ne asigură că nu vom fi nevoiți să plecăm în Lună... cufundați în cadă, deoarece ei au și pus la punct dispozitive electrice ingenioase care vor roti în mod automat scaunele din astronavă (cu pasageri cu tot) astfel ca accelerația să nu acționeze asupra astronauților decît strict în direcția permisă. In acest fel, accidentele sînt excluse. Pentru ca în timpul accelerării apăsarea corpului asupra scaunului să fie suportabilă, au fost proiectate fotolii speciale cu tapițeria dintr-un material elastic extrem de moale, avînd exact forma corpului omenesc (ca în desenul alăturat)

Busola astrală ne conduce spre stele

Imaginați-vă un tren care s-ar îndrepta cu mare viteză spre o gară... animată și ea de o uriașă viteză. Complicată problemă, nu-i așa? Cam același lucru se întîmplă și în atmosferă. Nu numai nava cosmică dar și țintele călătoriei — planetele — se mișcă cu viteze colosale de 20—30 km/sec. Cum va fi găsit în aceste condițiuni drumul cel bun?

Bineînțeles, tot în mod automat, cu ajutorul busolei astrale, adică al unui dispozitiv îndreptat spre o stea îndepărtată și care va corecta în fiecare clipă direcția de zbor a navei.

„La prînz avem alge!"

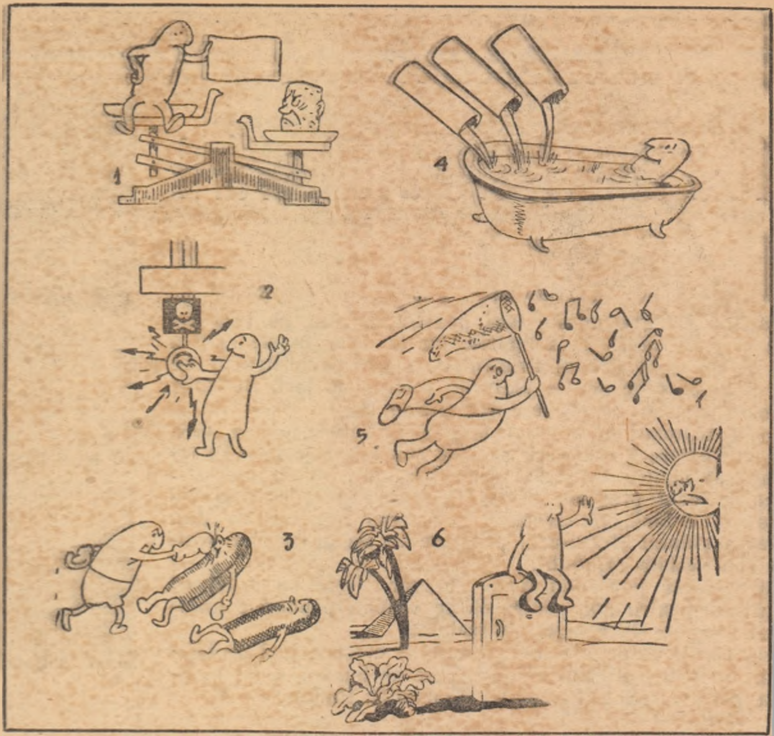
Iată o expresie ce va fi deseori auzită pe bordul navelor astrale. Intr-adevăr, problema alimentării echipajului cu oxigen, apă și hrană, este principală. Și să nu uităm că omul consumă anual pînă la două tone de alimente! Soluțiile adoptate în urma cercetărilor se și întrevăd. Aerul va fi regenerat artificial prin substanțe chimice, iar baza hranei viitorilor astronauți o vor constitui algele. E destul să amintim, spre a da un singur exemplu, de alga „Chorella", care conține toate substanțele necesare organismului omenesc și care crește atît de repede, încît își mărește greutatea de 6—7 ori într-o singură zi!

Iată doar cîteva din numeroasele rezultate deosebit de prețioase obținute de oamenii de știință în vederea pregătirii primelor zboruri cosmice.

Ing. ION SUCEVEANU

Iată una din variantele posibile ale unei cabine înzestrate cu instalație de împrospătare a aerului, care poate fi folosită pentru zborul omului în jurul pămîntului.

MASELE PLASTICE

1. Știați că în comparație cu penoplastele, noile mase plastice spongioase, pluta s-a dovedit extrem de grea? Ele sînt de 30 de ori mai ușoare decît pluta.

2. Inaltă tensiune! Pericol de moarte! Nici o grijă. Penoplastele s-au dovedit izolatoare electrice desăvîrșite.

3. Un meci cu rezultat senzațional! Masele plastice armate cu materiale fibroase au învins metalele fieroase și nefieroase înlocuindu-le cu deosebit succes pînă și în părțile cele mai solicitate ale mașinilor.

4. Masa plastică „Teflon" prezintă o mare rezistență pînă și la acțiunea acidului sulfuric și chiar la temperaturi de + 300 grade!

5. „Imi place grozav să înghit sunetele" (ar zice penoplastul dacă ar putea vorbi). Iată de ce această masă plastică este tot mai mult folosită pentru căptușirea pereților în studiourile de radiodifuziune, în sălile de concert și chiar în halele de uzină cu zgomot prea mare.

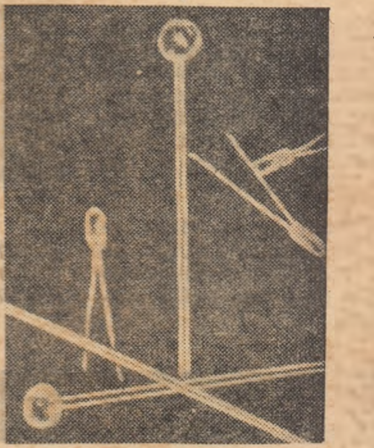
6. Frigider în Sahara? Intocmai! O singură condiție doar: izolarea termică să fie făcută cu plăci din penoplast, un termoizolant desăvîrșit.

DIN LUMEA INTREAGA

Prima hidrocentrală subterană în lume

Știați că o hidrocentrală poate funcționa și sub pămînt? Două centrale electrice de acest fel se construiesc azi în R.S.S. Gruzină. Apele rîului Galidzghi coboară prin două conducte într-o galerie subterană. Aci sînt instalate turbinele centralei electrice. Puterea torentului de apă în cădere pune în mișcare turbinele. După ce trece prin turbine, apa rîului Galidzghi este îndreptată din nou spre suprafața pămîntului.

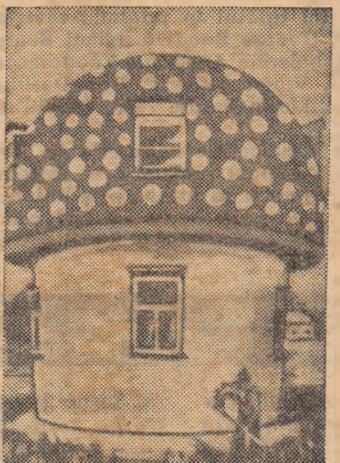
Un ceasornic neobișnuit

O fabrică elvețiană a lansat un ceasornic de mînă cu iluminat electric. In aceste ceasornice este montat un bec electric minuscul, lung de 3 milimetri și cu un diametru mai mic de un milimetru. Acest bec-pitic este alimentat timp de 4-5 ani cu curent electric de la o baterie montată în interiorul ceas[illegible]ului. O ușoară apăsare a unui buton, și becul se aprinde. Vreți să aflați ce dimensiuni are becul care iluminează cadranul ceasornicului? Priviți fotografia în care se văd trei becuri așezate între trei ace cu gămălie. Comparați-le — și vă veți da ușor seama.

Casa-ciupercă

Priviți fotografia alăturată. Vă închipuiți poate că este o căsuță din orășelul copiilor? Nu! Este proiectul unei mici case cu etaj original, concepută de către un grup de proiectanți italieni. Casa se montează din piese prefabricate.

„Toiagul indian"

Ați auzit de „toiagul indian?" Este un ingenios ceas pe care îl purtau vechii indieni. Acesta era chiar toiagul lor. Iată cum vă puteți confecționa singuri un „toiag indian":

Tăiați o fișie de brad, lungă de un metru și cu laturile de 25 mm. Acesta este toiagul, dar nu rotund ca cele obișnuite, ci cu mai multe fațete, fiecare reprezen-tînd o anumită lună din an. Noi să construim, de pildă, unul pentru septembrie, octombrie, noiembrie. Deci, cu trei fețe. La un capăt al toiagului fixați un cui îndoit ca o scoabă de care legați o sfoară sau o curelușe.

La distanța de 20 mm de la acest capăt, faceți cu burghiul sau cu un cui înroșit în foc, trei găuri, cîte una pe fiecare față. Apoi, tăiați cu briceagul un bețișor lung de 200 mm și gros cît diametrul găurilor pe care le-am făcut mai înainte pe fețele toiagului. Acest bețișor va trebui să intre cu ușurință în oricare din cele trei găuri.

Acum după ce ne-am construit „toiagul indian", va trebui să-l însemnăm orele, crestînd cu briceagul, pe fiecare față, o serie de liniuțe. Insemnarea orelor pe toiag o vom face în prima zi a fiecărei luni. De exemplu, la 1 septembrie, ora 6 dimineața, începem marcarea orelor pe toiag pentru această lună. După ce introducem bețișorul în orificiul de pe fața corespunzătoare acestei luni (exact cît grosimea toiagului) ridicăm toiagul ținîndu-l agățat de sfoară pentru a sta în poziție verticală și-l întoarcem cu fața corespunzătoare spre soare.

Umbra lăsată de bețișor pe fața toiagului reprezintă ora pe care o însemnăm pe toiag. Același lucru îl vom face din oră în oră, pînă la ora 6 după-amiază. Nu uitați să scrieți în dreptul fiecărei crestături ora corespunzătoare.

ȘTIAȚI CĂ? ȘTIAȚI CĂ? ȘTIAȚI CĂ? ȘTIAȚI CĂ? ȘTIAȚI CĂ?

...ținutul în care cutremurele sînt cele mai frecvente este Chile? Aci au loc aproape 1.000 de cutremure anual.

...cel mai întins masiv muntos îl constituie munții Cordilieri care se întind pe o distanță de 15 mii km. de-alungul întregului litoral al Americii de pe oceanul Pacific?

...cea mai mare peșteră din lume este peștera „Mamutul" din statul Kentuky (S.U.A.)? Lungimea totală a tuturor galeriilor și a sălilor ei totalizează 240 km.

...locul celei mai mari călduri din lume este „Polul căldurii" din ținutul El-Azizia, (Liban)? Temperatura ajunge aci la +58° la umbră.

...Uniunea Sovietică este țara cu cele mai mari fluvii din lume? In total, aci curg 108.000 cursuri de apă, cu un debit anual de 4.000 kilometri cubi. Aceste ape pot produce 2,5 miliarde kilowați ore de energie electrică pe an, adică de patru ori mai mult decît pot furniza apele curgătoare din S.U.A. și de 50 de ori potențialul hidraulic al Franței.

...cea mai veche bucată de pîine a fost găsită în Egipt, în sarcofagul faraonului Hatșesupt? Această pîine a fost coaptă cu 3.500 ani în urmă.

...nu toate florile pot fi unite laolaltă în buchet? Lăcrămioarele și narcisele puse într-o vază se veștejesc repede; din contră, puse în vaze diferite, se păstrează bine.

...balena albastră este cel mai mare animal din lume? Lungimea ei ajunge la [illegible] metri iar greutatea la 150—180 tone.

Dragi prieteni,

A sosit timpul să-mi iau rămas bun. Anii au trecut și, o dată cu ei, am crescut și eu. Iată-mă acum utemistă, absolventă a clasei a VII-a. N-aș putea spune că mi-e ușor să mă despart de atîția prieteni, cititori și corespondenți ai „Scînteii pionierului" cu care m-am sfătuit de atîtea ori, cu care am făcut schimb de experiență în multe acțiuni pionierești de neuitat.

Acum vă zic rămas bun, dragi prieteni. Astăzi, toate porțile ne sînt deschise de către partid, nouă, tinerei generații, fiilor și fiicelor celor ce muncesc. Mă așteaptă noi bucurii. Carnetul roșu de utemistă pe care l-am primit de curînd mă îndeamnă să fiu întotdeauna în primele rînduri. Știu că nu-i ușor, dar am să fac totul să-mi îndeplinesc această sarcină. În această vară am învățat mult. Dau examen la o școală profesională agricolă. Să înveți ca mai apoi prin munca ta țara să fie mai bogată, ca pămîntul patriei să fie mai roditor — ce poate să fie oare mai frumos, mai înălțător decît aceasta? Și, să știți, din scrisorile multor prieteni am văzut că mulți, foarte mulți pionieri au pornit pe un astfel de drum. Bălănescu Zamfira din Dornișoara, raionul Vatra Dornei s-a înscris la o școală profesională horticolă, Mutiu Ioan din Lăpușul Rominesc, regiunea Baia Mare, la o școală profesională zootehnică, Constantin Sidoreac, la școala de [illegible]erii din Suceava... Tuturor eu le [illegible]ez succes în îndeplinirea dorinței de a fi cît mai curînd de folos patriei și poporului. Dorința noastră, a tuturora, este să învățăm mereu, și partidul a avut grijă de aceasta prin noile condiții care s-au creat pentru cei ce învață la cursurile serale și fără frecvență.

În înch[illegible]rea rîndurilor ce vă scriu, aș v[illegible]ea să vă fac cunoștință cu o pionieră harnică și pricepută, Ileana. Deși e abia în clasa a V-a, pionierii au ales-o încă de anul trecut președintă de unitate! E prietenă cu toți și sper că și cu voi, dragi cititori, se va împrieteni, că împreună veți rezolva multe din problemele voastre fie personale, fie legate de activitatea grupei, detașamentului sau unității. Eu vă doresc mult succes în noul an școlar și o activitate pionierească cît mai bogată, cît mai interesantă.

La revedere,

MARIUCA

Prin țara minunilor

Vă scriu aceste rînduri din partea pionierilor romîni trimiși de partidul nostru drag în tabăra de pionieri internațională din Uniunea Sovietică, de la Artek. În drum spre această minunată tabără am văzut multe locuri frumoase. Îmi este foarte greu să redau în cuvinte minunatele impresii pe care le-am avut călătorind ore întregi pe malul unei mări făcute de mîna omului, Marea Kahovskaia. Aș vrea să vă descriu Kievul, orașul distrus de hitleriști și care astăzi, datorită muncii oamenilor sovietici, te impresionează prin masivitatea clădirilor, prin nenumăratele lui grădini. Dar Artekul? Dar pionierii sovietici? Încă de la sosirea noastră, aici am fost întîmpinați de un detașament al pionierilor sovietici. Nu era însă un detașament ca toate celelalte. El era format din pionieri din toate republicile unionale! Ne-au devenit prieteni, călăuze în excursiile pe care le-am făcut apoi prin Sevastopol, Yalta.

Ca încheiere, dorim să mulțumim Partidului Muncitoresc Romîn pentru faptul că ne-a trimis să vedem o țară minunată, că ne-am petrecut vacanța în condiții tot atît de minunate!

pionier
ALEXANDRU POPA
cl. a VII-a
Școala medie mixtă nr. 1,
Orașul Stalin

Creștem mari și sănătoși!

Pentru ca să creștem mari și sănătoși, partidul nostru ne creează cele mai bune condiții. Eu am reumatism și de aceea am fost trimisă din îndepărtatul nostru oraș, Oradea, tocmai la mare, la Techirghiol. Împreună cu mai mulți copii, am stat sub bătaia razelor de soare calde și binefăcătoare. Sub supravegherea tovarășilor medici și surori, am stat aici treizeci de zile, am făcut plajă, băi de nămol și un întreg tratament.

Noi, toți pionierii și utemiștii care ne-am petrecut o parte din vacanță în „Sanatoriul de reumatologie din Techirghiol", aducem mulțumiri fierbinți Partidului Muncitoresc Romîn care ne-a dat posibilitatea de a ne petrece vacanța în chipul cel mai plăcut, de a ne reface sănătatea.

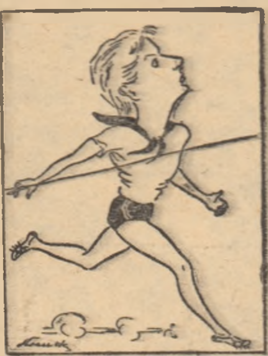
pioniera **VELIȘCU ANGELA**
cl. a VII-a, Școala medie mixtă nr. 1,
Oradea

Dragă redacție,

De cum am sosit acasă, primul meu gînd a fost să scriu o scrisoare, să mulțumesc partidului pentru condițiile minunate care ne-au fost create în tabăra regională de la Poneasca. Am fost aici 200 de pionieri din Lugoj, Jimbolia și Timișoara. Ne-am împrietenit cu toții, iar acum port corespondență cu multe fete. Tabăra noastră era așezată pe un deal iar împrejur se aflau păduri de brad. Nu departe, în vale, curgea un rîu, Poneasca. Totul era minunat de frumos, așa de frumos cum numai în vis puteau vedea pe vremuri părinții noștri. Despre condițiile minunate pe care le-am avut în tabără ar trebui să vă scriu pagini întregi. În cîteva cuvinte trebuie să vă spun că am primit masă foarte bună, lenjeria de pat strălucea de curățenie. Am făcut multe, multe excursii. Acum am devenit parcă mai puternici, mai voinici. Călătoriile spre Lacul Buhui, spre cascada Carolini sau la rîul Miniș au fost minunate. Și peste tot ne-au fost tovarăși de drum cîntecul și veselia. Cred că niciodată n-am să uit zilele petrecute în tabăra de la Poneasca.

pioniera **BERARIU DIDINA**
comuna Racovița, raionul Lugoj,
regiunea Timișoara

Insemnări de la finalele Spartachiadei

Paveliuc Cornelia, regiunea Bacău: 60 m plat, categoria a III-a.

Crețu Ovidiu, regiunea Pitești: 60 m plat, categoria a III-a.

Rădulescu Gabriela, orașul București: săritură în lungime și 40 m plat, categoria a II-a.

Cheran Florin, regiunea Pitești: săritura în înălțime categoria a II-a.

Desene: **PETRE STOENESCU**

Iată că zilele au trecut, și finaliștii primei ediții a Spartachiadei pionierilor și școlarilor sînt din nou în mijlocul prietenilor din orașul sau satul natal. Cred că pionierii din Vorona, care au alcătuit echipa de oină, au și arătat tuturor trofeul de campioni cu care s-au întors de la București, iar Magdalena Nemeș din Petroșani a și împărtășit colegelor ei că cea mai mare dorință — aceea de a se întîlni și vorbi cu recordmena mondială Iolanda Balaș — i-a fost îndeplinită în zilele întrecerilor. Ba, mai mult, Iolanda Balaș, care a urmărit-o în timpul concursului, a sfătuit-o cum să se antreneze de acum încolo pentru a reuși să treacă stacheta ridicată din ce în ce mai sus.

Nimeni nu cred că va uita disputele dîrze de pe terenul de handbal. În fiecare dimineață și după-amiază, sute și sute de pionieri și tineri nu se dezlipeau de lîngă bara care împrejmuia terenul pînă la sfîrșitul jocului. Aici, chiar în prima zi de întrecere, am văzut jucînd echipa Școlii de 7 ani nr. 1 din Timișoara. Majoritatea jucătorilor erau aceiași pe care i-am cunoscut în decembrie, anul trecut la Timișoara, în sala de sport, la primele antrenamente după alcătuirea echipei. Ce mult au progresat! Au un joc dinamic, pase precise. Șandru Mircea e de nerecunoscut! Aleargă pe tot terenul, iar pasele lui îi derutează continuu pe adversari. Am auzit de multe ori exclamîndu-se de pe marginea terenului — „10 (adică Mircea) trage splendid la poartă! Ai văzut? E al patrulea gol pe care-l marchează"... Cel mai frumos meci, însă, timișorenii l-au avut cu echipa bucureștenilor. Lupta și imaginația în joc și-au arătat pe deplin roadele prin golaverajul realizat: 19—6. După ce au învins la scor reprezentativa regiunii Suceava, ultimul meci, cu pionierii din Sibiu de care au dispus cu 10—5, le-a adus victoria deplină... De acum ei, componenții echipei de handbal de la Școala de 7 ani nr. 1 din Timișoara, erau în posesia cupei de campioni, iar pe piepturile lor strălucea medalia de aur. Însuși secretarul general al Federației Romîne de handbal — care în timpul meciului și-a arătat de multe ori satisfacția pentru jocul lor frumos, cu o tehnică destul de bine pusă la punct, i-a felicitat și le-a urat noi succese. În acele momente însă privirile jucătorilor s-au îndreptat spre profesorul lor Oprea Mircea care zile și luni de-a rîndul a fost în mijlocul lor, la antrenamente.

De povestit ar mai fi multe, însă mai lăsăm și pentru data viitoare. Acum, doar un singur lucru mai dorim: să vă facem cunoscută componența echipei campioane la handbal: Deac Ion, Stanca Alexandru, Botiu Petru, Epure Vasile, Popovici Aurel, Molnar Petru, Șandru Mircea, Vîrlan Mitriță, Nicoliciu Richard, Drăgulescu Vasile.

RADU POPA

Jucătorul de rezervă

E zi de tabără. Curtea Școlii de 7 ani nr. 10 din Buzău e plină de copii. De o parte, cei din echipa de dansuri repetă un joc rominesc. Mai încolo, pe terenul de sport, se joacă volei. Cei din clasa a V-a joacă cu cei dintr-a VI-a. Ortopelea Constantin, dintr-a V-a, privește cu atenție meciul. Cineva îi strigă:

— Vrei să joci și tu?

— Nu joc!

— De ce? săriră nedumeriți cîțiva copii. Și căutară să-l convingă să joace. Dar el, nu și nu. Apoi, a dispăru de lîngă teren. Copiii și-au văzut ma departe de joc. După puțin timp, Costică a revenit. Pioniera Mitiță Georgeta, din clasa a VI-a, l-a observa că întoarce capul cînd spre dreapt cînd spre stînga, după cum trece mingea de pe o parte a terenului p alta. „Îl interesează jocul, gîndi Georgeta. Dar de ce n-a vrut să joace? Se duse la el și, pe neobservate, ad se vorba despre sport, despre volei.

— Și mie mi-ar place să joc vol îi mărturisi Costică.

— Atunci de ce nu joci?

— Am încercat o dată și au rîs c piii de mine. Eu sînt mai mic și pot da mingea atît de sus

Georgeta îl lămuri că nu trebuie fii neapărat înalt ca să poți juca vol Înălțimea te ajută, e drept, dar ch dacă ești scund poți să fii un jucăt foarte bun. Și îi propuse să-l înv ea să joace volei.

Costică a învățat de la Georgeta lovească mingea numai cu degete să sară, să bată mingea din pozi cea mai favorabilă...

Acum, Costică este unul din cei buni jucători de rezervă ai echipei volei a clasei a V-a.

DIN SPORTUL CELOR MARI

● *Duminică seara, pe lacul Bertasee din Duisburg, au luat sfîrșit Campionatele europene de caiac-canoe. Și de această dată, maistrul emerit al sportului Simion Ismailciuc, cu pregătirea sa excepțională, s-a impus în fața celorlalți vîslași, cucerind într-un mod impresionant titlul de campion european la canoe simplu viteză — 1.000 metri 4:54,6).*

Echipajul nostru de dublu (Lavrenti Calinov — Achim Sidorov) comportîndu-se la înălțime, a cucerit titlul de vice campioni la canoe dublu — 1.000 metri.

● *Reprezentativele de fotbal ale țării noastre s-au întîlnit duminică pe stadioanele din Varșovia, București, Szczecin și Bacău cu cele patru reprezentative de fotbal ale Republicii Populare Polone. Fotbaliștii romîni, prestînd un joc deosebit de frumos, au obținut trei victorii și un meci egal. Partida disputată la Varșovia de reprezentativa A, evoluția scorului ne-a făcut să trecem prin multe emoții. Victoria a fost însă de partea noastră: 3—2. Echipele secunde s-au întîlnit pe Stadionul Republicii din București. Scorul categoric de 5—1 ne arată clar superioritatea echipei noastre. Cea de a treia partidă, dintre formațiile de tineret, disputată în orașul polonez Szczecin, s-a terminat cu un scor egal: 1—1. Ultimul meci a dat cîștig de cauză juniorilor romîni. Deși jucătorii noștri n-au decît 16—17 ani, ei s-au impus încă de la început printr-un joc rapid cu deschideri în adîncime, care i-au silit pe jucătorii polonezi să se apere cu strășnicie. Partida s-a terminat cu scorul de 2—0, dar juniorii noștri puteau obține o victorie la un scor și mai categoric.*

● *Stadionul Tineretului din Capitală a găzduit sîmbătă și duminică întîlnirea atletică internațională dintre clubul sportiv școlar-București și Selecționata școlarilor din Budapesta. Întrecerea a fost cîștigată la băieți de bucureșteni cu 87:74 puncte, iar la fete, de echipa Budapestei cu 59:34.*

O fază de la meciul dintre reprezentativele secunde ale R.P.R. și R.P. Polone

OTILIA CAZIMIR

Cărăruie de lumină

— cîntece —

Astăzi, cincisprezece ani...
Zi de August. Seceriş:
Moartea secera, ponciş,
Şi prieteni, şi duşmani

Stam cu suflete trudite
Şi cu miinile legate,
Stam cu frunţile plecate,
Cu răbdarea pe sfirşite.

— Oare cind o să coboare,
De la stele, de la soare,
Cărăruie de lumină
Peste veşteda grădină ?...

Şi in seara-aceea chiar,
Cărăruia luminată
Ne-a aprins, aşa deodată,
Soare roşu-n calendar...

*

Cintă un ostaş poznaş
(om şi el, ca orişicare)
— Măi tovarăş militare,
Fecioraş de la oraş !

Adu-ţi, frate-meu, aminte,
C-am legat prieteşug
Lingă coarnele de plug,
Nu la blidul cu plăcinte !

Lasă-ţi somnul somnoros, —
Doar eşti tinăr şi chipos,

Pune-ţi mina cioturoasă
Ori pe armă, ori pe coasă,

Unde-ţi place, unde-i graba,
Numai să nu stai degeaba:
Să ne-apuce luna plină
Pe cărarea de lumină !

De la strungul nou-nouţ
Cintă meşterul bătrin:
— Tu, nepoate Ionuţ
N-ai avut stăpin hapsin.
Nu ştii cum era in ţară
Viaţa neagră şi amară !

N-aveam glas să cuvintăm,
N-aveam inimi să-ntrebăm

De ce nu sint prin grădini
Decit ciumafai şi spini,

De ce creşte pină-n nori
Umbra de spinzurători

Şi coboară la răscruci
Păsări de oţel, cu cruci

Ca să secere copii, —
Duce-s-ar peste pustii !

Tu erai un prunc pe-atunci,
Printre alţi vreo şapte prunci.

Nu zburdai ca un căluţ,
Măi nepoate Ionuţ:

Cit de foame, cit de teamă,
Nu ştiai nici cum te cheamă !

Doar măicuţa-ta, sărace,
Iţi cinta, ca să te-mpace:

— Nu mai plinge, băieţele,
Că din soare ori din stele,

Că din stele ori din soare
Intr-o zi o să coboare

Cărăruie de lumină
Pin-la mama in grădină !

Şi-ai să urci de minecate,
Pentru piine şi dreptate,

Fără lacrimi, fără frică,
Cărăruia subţirică !

Şi-ai să urci uşor ca vintul,
Slobod cuprinzind pămintul,

Fără lacrimi, fără vină
Cărăruia de lumină !

Poeta Otilia Cazimir citind versurile ei celor mai tineri prieteni — pionierii.

Scrisoare către Gheorghiţă I. Marin din clasa I-a

Mai păstrezi în gînd, nepoate,
Cîntecele mării, toate,
Zilele trecînd-cocoare,
Calde şi strălucitoare,
Noaptea cu felii de lun
Briza răcoroasă, bună ?

Mai ţii minte ce bagaje
Ai adus întîi pe plajă ?
...Minge, plută şi colac,
Undiţă cît un arac,
Cu cîrlige mari şi mici,
Şi iaurt pentru băşici...

Şi mai ştii cum, cu mirare,
Te văzuseşi, la plecare,
Inegrit ca un harap,
Din picioare pînă-n cap ?

Mi te-nchipui astăzi, cum
Ţanţoş ai purces la drum,
Către şcoală-n prima zi...
Vin de-acum noi bucurii
Să se-aştearnă albe-n cale,
Lîngă anii tăi, petale...
Gîndul meu de-aici, din zări,
Te-nsoţească pe cărări,
Harnic să aduni, cu spor,
Fagurele slovelor...

VASILE MANUCEANU

PIONIERI ŞI ŞCOLARI,

A apărut revista „Cravata roşie" pe luna august. In paginile ei găsiţi povestiri ca: „Zile de luptă", „Casa din Vaişoara", „Ziua de muncă a lui Eddie", „Te aud Hiroşima", numeroase poezii, reportaje, rubrica „Meridiane şi paralele", ghicitori, cuvinte încrucişate, o pagină de satiră şi umor.

Citiţi cu toţii revista „Cravata roşie".

Warmest greetings to the Pioneers. My son, when he was about eight years became a Pioneer in the Soviet Union. Wonderful to see your Palace and all your fine work. A good school year. See you again soon. Paul Robeson

„Cele mai călduroase salutări pionierilor. Cînd a avut opt ani, fiul meu a fost şi el pionier, în Uniunea Sovietică. E minunat să vizitezi Palatul vostru şi toate lucrurile frumoase pe care le faceţi acolo. Vă urez un an şcolar bun. Pe curînd,

PAUL ROBESON"

PAUL ROBESON printre micii artişti

Fiecărui om îi rămîn pentru totdeauna întipărite în amintire unele clipe din viaţă. Pionierilor din cercurile de vioară, mandolină şi pantomimă de la Palatul pionierilor din Bucureşti le-a prilejuit asemenea clipe întîlnirea lor cu Paul Robeson, marele cîntăreţ negru.

Fiecare ucenic într-o artă, dacă vrea să-şi împlinească visul, trece prin ceasuri de trudă, prin clipe de mare concentrare în studiu, prin momente de mare bucurie. Intîlnirea cu Robeson a fost pentru micii artişti plină de emoţie, atenţie şi bucurie totodată. Mai ales de bucurie. Căci, pentru a-l întîmpina cu mîna pe arcuş fără ca mîna să tremure de emoţie, se cere o deosebită stăpînire de sine.

Şi iată-l pe Robeson întîmpinat de violonişti în acordurile vioaie ale unui cîntec popular romînesc. El îşi pleacă urechea, priveşte pe faţa fiecărui mic artist şi le surîde tuturor. Un surîs bun, care parcă spune: „E bine! Foarte bine! Curaj!" Ei înţeleg. Ii răspund printr-un surîs la fel de grăitor şi mai ales prin glasul viorilor, care sună mai curajos ca înainte. Emoţia a fost învinsă. Acum, artiştii comunică între ei numai prin invizibila reţea a cîntecului.

Dacă fiecare om are amintiri de neuitat, atunci şi Paul Robeson are asemenea amintiri. In cercul de mondoline a fost întîmpinat cu cîntecul revoluţionar „Bandiera rosa". De la început, pe faţa marelui oaspe a trecut o lumină de bucurie nostalgică. Ce se întîmplase? El ritma cîntecul. Mai apoi a început să-l îngîne, cu ochii întredeschişi. Se ghicea că acest cîntec îi evocă lucruri dragi. Intr-adevăr, peste puţină vreme, le-a spus copiilor:

— V-am auzit cîntînd „Bandiera rosa". Şi eu am cîntat acest cîntec în 1936, în Spania. Eram voluntar în luptele contra fascismului ce încerca să cotropească Spania.

Copiii au fost emoţionaţi. Mulţi nu ştiuseră acest lucru.

Robeson, marele artist, a luptat cu arma în mînă contra invaziei fasciste. Marele cîntăreţ a fost totdeauna un luptător.

— Iată alt cîntec pe care l-am cîntat pe atunci. Un cîntec despre Madrid.

Şi vocea lui puternică, de bas, cu ample rezonanţe de orgă, a început să răscolească inimile ascultătorilor:

„Madrid, tu oraş luminos,
Au vrut să te captureze
Dar tu nu te-ai spăimîntat de bombe,
Intr-o zi, ţara ta
Va fi din nou a ta"...

Paul Robeson a vizitat apoi expoziţia cercurilor palatului apoi cercul de pantomimă.

Cu cîtă încredere şi bucurie privea la toate! S-a interesat de modul cum copiii continuă studiile de pictură, a aflat că în Palatul pionierilor sînt peste 60 de cercuri.

Cu veselie, a privit o pantomimă, apoi cu umorul şi înţelegerea caracteristică le-a spus celor din jur:

— Şi eu fac pantomimă şi declamaţie cînd îl interpretez pe Othello...

Marele cîntăreţ a coborît scările palatului înconjurat de roiul de admiratori.

Gh. D. VASILE

Iată un dar de neuitat pentru Paul Robeson, după cum de neuitat sînt pentru pionierii bucureşteni clipele emoţionante ale întîlnirii lor cu marele cîntăreţ.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti. Piaţa „Scînteii" tel.: 17.60.10; 17.61.00. Abonamentele se fac la oficiile poştale, factorii poştali şi difuzorii voluntari din şcoli.
Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"